

ANG

Bayan

Pahayagan ng Partido Komunista ng Pilipinas
Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo

Edisyong Pilipino
Espesyal na Isyu
Marso 29, 2004

www.philippinerevolution.org

Ipaglaban ang pambansang kalayaan, demokrasya at kapayapaan sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan

Mensahe ng Komite Sentral
Partido Komunista ng Pilipinas

Buong galak nating ipinagdiriwang ang ika-35 anibersaryo ng pagkakatatag sa Bagong Hukbong Bayan (BHB) ng Partido Komunista ng Pilipinas, gayundin ang lahat ng maniningning na tagumpay na nakamit ng mga Pulang kumander at mandirigma. Ang mga tagumpay na ito ay nakamit sa wastong pamumuno ng Partido kaalinsabay ng militanteng partisipasyon ng malawak na masa ng sambayanang Pilipino.

Nag-uukol tayo ng kataas-taasang parangal sa mga rebolusyonaryong martir at bayani. Nakamit ang mga tagumpay ng armadong rebolusyon sa pamamagitan ng kanilang mga sakripisyo at pakikibaka. Binibigyang-sigla nila tayo upang lumaban nang may higit na tatag at tapang para isulong at kamtin ang ganap na tagumpay sa pambansa-demokratikong rebolusyon laban sa imperyalismo, pyudalismo at burukrata kapitalismo.

Makakamit lamang natin ang pambansang kalayaan, demokrasya at kapayapaan sa pagwawakas sa dominasyon ng US sa Pilipinas at

ng lokal na naghaharing sistema ng malalaking kumprador at panginoong maylupa. Kaya at dapat nating gawin ito sa pamamagitan ng pagpupunyagi sa matagalang digmang bayan, sa gabay ng rebolusyonaryong partido ng uring manggagawa at pagsalig sa pinagsamang lakas ng uring manggagawa at magsasaka.

Ang pandaigdigang lokal na krisis

Lumalala ang krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista. Labis ang produksyon ng lahat ng tipo ng kalakal relatibo sa

pandaigdigang pamilihan na kumitid bunsod ng pagkalugi ng mga negosyo, pagbabawas sa produksyon, malawakang disempleyo at pagbabawas sa kita ng mga tao. Ang bwelo ng mga imperyalista sa ilalim ng "neoliberal" na patakarang globalisasyon ng "malayang pamilihan" ay nagpabilis sa paghuthot ng supertubo mula sa masang anakpawis, sa pagsasapribado ng mga pag-aaring publiko, sa pagkawak ng mga industriya sa karamihan ng mga bayan at sa konsentrasyon at sentralisasyon ng kapital sa mga imperyalistang bayan, pangunahin na sa US.

Kitang-kita na papahina ang numero unong imperyalistang kapangyarihan, ang nag-iisang *superpower*. Nasadlak na ito sa malalang krisis sa ekonomya at pinansya sapul noong 2000. Lubhang nang kumitid ang pandaigdigang lokal na pamilihan sa *high tech* na kalakal-pangkonsumo at mga batayang produktong industriyal. Namamantine lamang nito ang malaking lokal na pamilihan pangkonsumo dahil sa pagpapalaki ng depisit sa kalakalan at sa pagpasok ng pondo mula sa ibang bayan. Kilalang-kilala na ang US bilang numero unong mangungutang sa mundo. Bulnerable ito ngayon sa pagtalilis ng kapital bunga ng mga pagbagsak sa pinansya.

Patuloy na gumagamit ang rehimeng Bush ng mga "neoliberal" na islogan kahit na bumabaling ito sa "Keynesyanismong militar." Determinado itong bawasan ang buwis na binabayaran ng monopol-yong burgesya, itulak pababa ang antas ng sahod, tipirin ang mga gastusing panlipunan at itulak pang lalo ang patakarang pribatisasyon, liberalisasyon at deregulasyon. Kaalinsabay, gusto nitong pasiglahin ang ekonomya ng US sa pamamagitan ng pagpaparami ng mga kontratang militar para sa *military-industrial complex*. Kaya sinamantala nito ang mga atake noong Setyembre 11, 2001 at ipinatupad ang patakarang tinaguriang "neokonserbatibo" para ipataw ang Pax Americana sa buong mundo sa pamamagitan ng agresibong paggamit ng superyor na lakas-militar.

Pero walang ibang patutunguhan ang US kundi ang higit pang paglubog sa krisis ng ekonomya dahil hindi makalilikha ng trabaho ang *high tech* na produksyong militar para punan ang malaking kawalang-hanapbuhay na idinulot ng pangkalahatang pagbulusok ng industriya. Nanggagalaiti na ang

mamamayang Amerikano sa ginawang pagbabawas sa mga gastusing panlipunan habang ang gubernong US ay nagbubuhos ng pera sa makinaryang panggera at mga gerang agresyon. Naglaho ang mga impok at pondong pensyon ng malaking porsyento ng mamamayang Amerikano dahil sa pagputok ng bula ng "bagong ekonomya" sa *stock market* na likha ng *high-tech*. Hindi na malaman ng US kung paano maibabangon ang pamilihan ng US sa harap ng lumalaking depisit sa badyet at kalakalan.

Itinutulak ng kasalukuyang pandaigdigang krisis ang nag-iisang *superpower* at lahat ng imperyalistang kapangyarihan na patindihin ang pang-aapi at pagsasamantala sa mamamayan ng mundo at tahakin ang landas ng pasismo at gera. Ngunit ang kapursigihan ng US na maglunsad ng mga gerang agresyon at monopolisahin ang pakinabang sa gera ay nagpapalala ng kontradiksyon sa hanay ng mga kapangyarihang imperyalista at nagpapatindi ng kanilang labanan para sa muling paghahati ng mundo. Inagaw ng US ang mga pinagkukunan at ruta ng suplay ng langis at gas at iba pang malalaking pakinabang kaugnay ng mga gera laban sa Iraq, Yugoslavia at Afghanistan. Nitong nakaraang taon, nakabangga ng US ang France, Germany, Russia at China dahil nais nitong monopolisahin ang mga pakinabang mula sa pagsalakay at pagsakop sa Iraq.

Ang krisis ay nagluluwal ng iba't ibang anyo ng paglaban ng mamamayan ng mundo, ng mga imperyalistang bayan, ng ikatlong daigdig at ng mga bayang paurong. Naglulunsad ang mamamayan ng mga militanteng raling protesta at mga welga sa malawakang saklaw upang labanan ang imperyalismo, krisis at digma. Ang ilang bayan at gubyrno ay palabang naggigiit ng

pambansang kasarinlan bilang tugon sa labis na mga imposisyon ng US at iba pang imperyalistang kapangyarihan. Lumalawak at tumitindi ang mga armadong rebolusyonaryong kilusan para sa pambansang pagpapalaya. Sumusulong ang mga ito, halimbawa, sa Colombia, Peru, Nepal, India, Pilipinas, Palestine, Turkey at Iraq.

Sa Pilipinas, sukduhan nang nabulok ang malakolonyal at malapyudal na sistema bunsod ng kasibaan ng mga lokal na mapagsamantalang uring malalaking kumprador at panginoong maylupa at ng kanilang mga among imperyalista. Sobra na ang suplay ng lahat ng mga produktong ineeksport ng Pilipinas sa pandaigdigang pamilihan. Kaalinsabay, binabaha ng mga dayuhang produktong pangkonsumo ang lokal na pamilihan. Maging ang lokal na produksyon ng mga pangunahing pagkain ay iniipit na ng mga produktong imported. Ang dolyar na kinikita ng mga manggagawang kontraktwal sa ibayong dagat (OCW) ay lumiliit at nagagamit sa mga di-produktibong gastusin.

Bumubulusok ang ekonomya. Walang tigil ang paglaki ng depisit sa badyet at kalakalan. Nasaid nang lahat ang mga mauutangan sa labas ng bayan. Nitong mga huling taon, nangutang ng napakalaki ang rehimeng Arroyo sa mga pribadong pamilihan ng kapital sa US. Subalit ang mga pautangang ito ay nagsisimula nang magsara bunsod ng kasalukuyang grado ng Pilipinas bilang di-mapagkakatiwalaang mangungutang. Araw-araw ay lumalala ang krisis pampinansya ng lokal na naghaharing uri, tulad ng ipinakikita ng mabilis na pagbagsak ng halaga ng piso.

Todo-largang pinalalala ng rehimen ang krisis ng ekonomya at pinansya dahil sa sagarang pagsunod nito sa mga dikta ng imperyalismong US, paglabag sa

pambansang soberanya at pagsusbasta sa pambansang patrimonya. Ipinagwawalambahala nito ang kahilingan para sa repormang agraryo at pambansang industriyalisasyon. Walang anumang solusyong maihapag ang rehimen sa krisis ng lipunan at ekonomya. Sinasamantala ng US ang krisis na ito at nagpapataw ng mga imposisyon sa pulitika at militar, gamit bilang sangkalan ang anti-terorismo at pagrenda sa China at North Korea.

Malubha ang diskuntento ng masang anakpawis na manggagawa at magsasaka. Hinahagupit sila ng lumalalang disempleyo, lumiit na kita, sumisirit na presyo ng mga batayang bilingin at pagbulusok ng halaga ng piso. Binibiktima sila ng mga mapamwersang makinarya ng estado. Kaya lumalahok sila sa papalawak na mga protestang masa at welga, at lubos na naghahangad ng armadong rebolusyon. Maging ang mga panggitnang saray sa lipunan ay lalong naghihirap at namumuhi sa naghaharing sistema. Ang malawak na masa ng sam-bayanan ay lubusang nasusuklam sa pagkatuta, katiwalian, kasinungalingan at kalupitan ng rehimeng Macapagal-Arroyo.

Eleksyon at negosasyong pangkapayapaan

Ang iba't ibang paksyon ng mga lokal na naghaharing uri ay abala ngayon sa paligsahang elektoral, mula antas ng presidente papaba. Ang mamamayan ay walang anumang maaasahang makabuluhang pagbabago para sa ikabubuti mula sa nalalapit na eleksyon sa Mayo. Sa kalakhan, iluluklok ng eleksyon ang mga pampulitikang kinatawan ng mga uring malaking kumprador at panginoong maylupa. Gayunman, sa pambansa at nakabababang antas ng paligsa-

hang elektoral, posibleng makabuo ng mga alyansa sa kapakinabangan ng mamamayan at ng kanilang pakikibaka. Batid ng relatibong higit na naliliwanagang mga lider sa pulitika ang lakas ng rebolusyonaryong baseng masa at sa gayo'y interesado sila sa pakikipagtulungan at suportahan.

Ilang progresibong partido at kandidato labas sa mga mayor na partido ng mga mapagsamantalang uri ang lumalaban para makakuha ng ilang pwesto sa mababang kapulungan ng kongreso. Sa kabila ng kampanya ng kaaway sa pamamalang at paninira sa kanila at ng kakulangan sa pondong pangampanya, kinikilala ang kakayahan nilang makakuha ang di kukulangin sa 16% ng mga boto. Subalit hindi sapat ang kanilang lakas para makagawa ng kagyat na makabuluhang positibong pagbabago sa loob ng sistema. Nanganganib pa ngang madaya ang mga botong makukuha nila mula sa mamamayan. Ang tiyak na magagawa nila ay ilantad ang kabulukan ng sistema at ipagtanggol ang pambansa-demokratikong mga karapatan ng mamamayan.

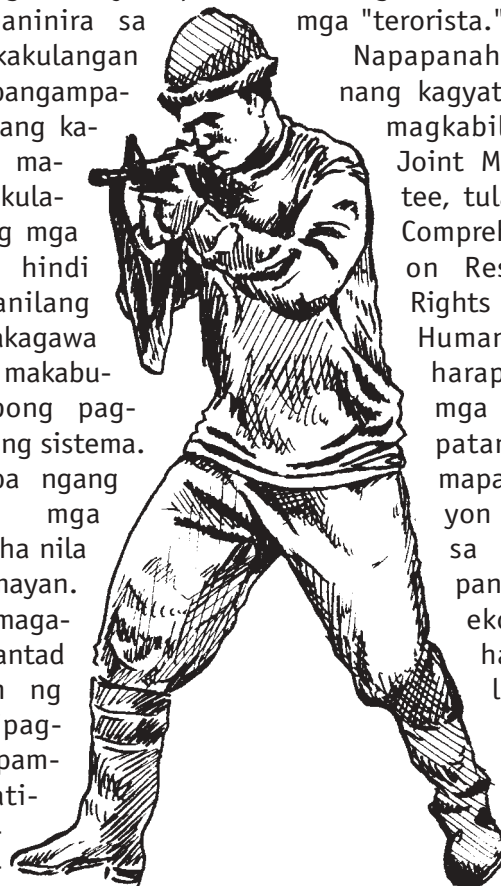
Pumayag ang rehimeng Macapagal-Arroyo na muling ipagpatuloy ang pormal na mga pag-uusap sa negosasyong pangkapayapaan sa pagitan ng Gubyerno ng Republika ng Pilipinas (GRP) at National Democratic Front of the Philippines (NDFP) sa balangkas ng The Hague Joint Declaration at mga sumunod na kasunduan sa

mga garantiya sa kaligtasan at proteksyon, *reciprocal working committees* at paggalang sa karapatang-tao at internasyunal na makataong batas. Malinaw sa Oslo Joint Statement na maaaring muling ipagpatuloy ng GRP at NDFP ang pormal na usapan dahil nagkakaisa sila sa mga prinsipyo at batayan sa pagsasagawa ng nauukol na epektibong mga hakbangin at pananawagan sa US at iba pang gubyerno na tanggalin ang mga pangalan ng PKP, BHB at ng pangunahing pampulitikang konsultant ng NDFP mula sa listahan ng mga "terorista."

Napapanahon at nararapat nang kagyat na paganahin ng magkabilang panig ang Joint Monitoring Committee, tulad ng isinasaad sa Comprehensive Agreement on Respect for Human Rights and International Humanitarian Law, sa harap ng laganap na mga paglabag sa karapatang-tao, at para mapabilis ang negosasyon at pagkakasundo sa mga repormang panlipunan at pang-ekonomya, at sa harap ng mabilis na lumalalang krisis sa ekonomya at lipunan. Binibigyang-pagkakataon ng negosasyong pangkapayapaan ang NDFP

at lahat ng mga rebolusyonaryong pwersa at mamamayan na iharap ang mga batayang repormang kinakailangan para makamit ang pambansang kalayaan at demokrasya.

Maaari lamang sumulong ang GRP at NDFP sa pagkakaroon ng isang alyansa at tigil-putukan sa bisa ng usapang pangkapayapaan kung makikiisa ang GRP sa NDFP sa

paninindigan laban sa panghihimasok at pakikialam ng imperyalismong US sa mga usapin ng Pilipinas sa pangkalahatan at sa negosasyong pangkapayapaan sa partikular, at kung ang natatanaw na kumprehensibong kasunduan sa repormang panlipunan at pang-ekonomya at kasunduan sa pulitika at konstitusyon ay magbibigay-wakas sa pang-ekonomya at pampulitikang dominasyon ng US sa Pilipinas.

Ang imperyalismong US ang numero unong kaaway ng mamamayang Pilipino. Ito ang pangu-nahing balakid sa pagkakamit ng pambansang kalayaan at demokrasya sa Pilipinas. Ito ang pangu-nahing hadlang sa makatarungan at matagalang kapayapaan. Nais pamalagiin ng mga imperyalistang

Ang platun na nagsisilbing pangunahing yunit gerilya ay nakabase sa baseng gerilya at ang mga iskward gerilya na nagsisilbing sekundaryong yunit gerilya ay nakabase sa mga sonang gerilya.

US ang makamandag na bunga ng kanilang agresyon laban sa sambayanang Pilipino. Isinasangkalan nila ang gera laban sa "terorismo" upang sindakin ang mamamayan. Ginagamit nila ang pagkakalista bilang "terorista" para i-*blackmail* ang NDFP at isabotahe ang negosasyong pangkapayapaan ng GRP at NDFP.

Ngunit sa katunayan, ang imperyalismong US ay humihina habang labis nitong binabanat ang sarili at sinisikap na ipataw ang hegemonya nito sa lahat ng mamamayan ng daigdig. Kitang-kitang nasasagad ang maaaring maipakat na mga pwersa nito sa

pagkakabalaho nila sa Iraq at Afghanistan. Ang presensyang militar nito sa mahigit 140 bayan ay ikinagagalit ng napakaraming mamamayan sa mundo. Lalong ibinaon ng US ang sarili sa wala pang kaparis na krisis sa ekonomya at pinansya, sa pamamagitan ng pagbubuhos ng mga pondo sa mga kontrata para sa produksyong militar, sa pagtatayo at paggamit sa Department of Homeland Security para tiktikan at takutin ang mamamayang Amerikano at sa paglulunsad ng mga gerang agresyon at interbensyon. Nang-uupat ito ng digma at pasismo sa pamamagitan ng pagtutulak sa USA Patriot Act bilang modelo ng "anti-teroristang" lehislyasyon at paggawa ng mga ehekutibong dekreto.

Sa ngayon, inuunti-unti ng US ang pag-eestablisa ng presensyang militar nito sa Pilipinas at inilalatag ang batayan para sa muling pagtatayo ng mga base militar, gamit ang sarisaring pagdadahilan tulad ng mga pagsasanay, gera laban sa terorismo, aksyong sibiko, gawaing makatao, at iba pa. Ngunit sa hinaharap, mahihirapan nang husto ang US na magbigay ng pang-ekonomya at pinansyal na ayuda sa papet na rehimen nito sa Pilipinas kapalit ng mga pribilehiyong ekstra-teritoryal. Maging ang mga pampulitikang kinatawan ng mga mapagsamantalang uri ay magkakainteres nang maghanap ng puwang para makapagmaniobra sa pamamagitan ng mabuting pakikipagrelasyon sa ASEAN, China, Japan at Europe sa halip na pangunahin sa US.

Ngunit ang di-hamak na mas mahalaga para sa sambayanang Pilipino kaysa anumang kunsiderasyon sa anupamang magagawa ng reaksyunaryong gubyerno ay ang pagtutuluy-tuloy at pagsusulong ng bagong demokratikong rebo-

lusyon sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan at iba pang anyo ng pakikibakang masa laban sa imperyalismong US at mga papet na reaksyunaryo. Pinakamahasay na maitataguyod, maipagtatangol at maisusulong ng mamamayang Pilipino ang kanilang pambansa at demokratikong mga karapatan at interes sa pamamagitan ng pagsusulong ng armadong rebolusyon mula sa isang antas tungo sa mga kasunod na antas.

Paglaki at pagsulong ng Bagong Hukbong Bayan

Sa absolutong pamumuno ng Partido Komunista ng Pilipinas, ang Bagong Hukbong Bayan ay kumprehensibo at malalim na nakinabang sa kritikal at mapanlikhang mga tagumpay ng Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto. Nakahalaw ito ng mahahalagang aral mula sa maha-ba at mayamang karanasan nito sa pagrerebolusyon. Nakapag-ipon ito ng lakas na sapat upang kilanlin ng reaksyunaryong estado bilang pangunahing katunggali.

Para labanan ang malakolonyal at malapyudal na katangian ng lokal na naghaharing sistema, wastong idineklara ng Partido ang pangkalahatang linya ng pambansa-demokratikong rebolusyon sa pamumuno ng uring manggagawa at sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan. Rebolusyonaryong pulitika ang namumuno sa Bagong Hukbong Bayan. Bilang isang rebolusyonaryong hukbo, naglilingkod ito sa sambayanan. Iminumulat, inoorganisa at pinakikilos sila ng BHB. Nakapagtayo na ito ng 128 larangang gerilya sa buong bayan. Ang mga ito'y sumasaklaw sa milyun-milyong mamamayan at sa makabuluhang bahagi ng karamihan ng mga pr-

binsya at bayan sa Pilipinas. Ang mamamayan ang di-nasasaid na bukal ng lakas ng BHB.

Ang BHB ang pangunahing organisasyon ng Partido at mamamayan sa paglaban sa kaaway at sa pagtatayo ng mga organo ng kapangyarihang pampolitika, sa pagpapatupad ng reporma sa lupa bilang pangunahing nilalaman ng demokratikong rebolusyon at sa pagbubuo ng baseng masa. Ang BHB ang pwersa sa pagsusulong ng armadong pakikibaka bilang pangunahing anyo ng pakikibaka. Kung wala ang armadong pakikibaka, kailanma'y di maibabagsak ng mamamayan ang reaksyunaryong kapangyarihang pang-estado ng malalaking kumprador at panginoong maylupa at di maitatayo ang demokratikong estadong bayan ng mga manggagawa at magsasaka.

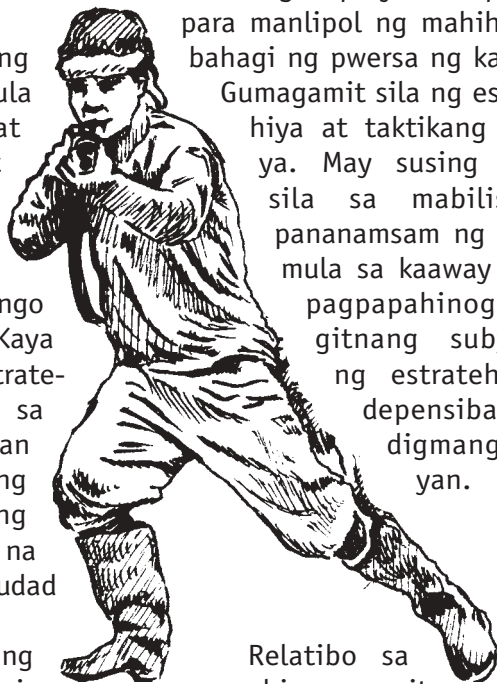
Subalit natural lamang para sa BHB na magsimulang nang maliit at mahina at tumungo sa paglaki at paglakas. Yugtu-yugto itong uunlad, mula sa estratehikong dependensiba tungo sa estratehikong pagkapatas tungo sa estratehikong opensiba. Kaya dapat nitong isulong ang estratehikong linya ng pagkubkob sa kalunsuran mula sa kanayunan sa mahabang panahon upang makapag-ipon ng armadong lakas hanggang sa makaya na nitong agawin ang mga syudad sa pambansang saklaw.

Sa kasalukuyang yugto ng estratehikong dependensiba, sinisikap nitong gapiin ang kaaway sa pamamagitan ng paglulunsad ng mga taktikal na opensiba. Inilulunsad lamang nito ang mga opensibang kaya nitong ipagwagi. Pleksible itong kumikilos sa pamamagitan ng mga taktika ng konsentrasyon, dispersal at pagpapalipatlipat na kinakailangan sa isang

gerang makilos. Kaugnay nito, ang BHB ay nakapaglunsad ng malaganap at masinsing pakikidigmang gerilya na nakabatay sa papalawak at papalalim na baseng masa para makasulong mula sa maaga tungo sa panggitnang subyugto ng estratehikong dependensiba.

Ngayon, ang BHB ay nasa proseso ng pagpapaunlad ng mga armadong yunit sa antas rehiyon. Ang mga ito ay makilos at pleksible, relatibong nakatipon at mahigpit na nakaugnay sa masa. Tinitiyak nila ang seguridad ng panrehiyong pamunuan ng Partido at ng panrehiyong kumand ng hukbo at may kakayahan silang madalas na magdeploy ng pwersang panagupa sa pakikipagkoordinang sa mga yunit ng isa o higit pang larangang gerilya upang magkonsentra ng superyor na pwersa para manlipol ng mahihinang bahagi ng pwersa ng kaaway.

Gumagamit sila ng estratehiya at taktikang gerilya. May susing papel sila sa mabilis na pananamsam ng armas mula sa kaaway at sa pagpapahinog sa gitnang subyugto ng estratehikong dependensiba ng digmang bayan.

Relatibo sa panrehiyong yunit

ng BHB bilang panrehiyong sentro de grabidad, ang mga larangang gerilya ang relatibong nakadispers na base ng BHB sa isang partikular na rehiyon. Ngunit pinananatili ng bawat larangang gerilya ang dating panloob na istruktura nito, na may sariling sentro de grabidad at mga nakakalat na yunit. Ang platun na

nagsisilbing pangunahing yunit gerilya ay nakabase sa baseng gerilya at ang mga iskwad gerilya na nagsisilbing segundaryong yunit gerilya ay nakabase sa mga sonang gerilya. Pinananatili ng larangang gerilya ang desentralisadong operasyon nito at naglulunsad ito ng mga opensibang kayang ipanalo. Maaari ring ipaloob ang mga ito sa mas malalawak na planong pang-operasyon na isinasagawa ng panrehiyong pwersa.

Ang mga *cruise missile* at iba pang *weapons of mass destruction* sa kamay ng US ay walang silbi laban sa BHB. Maging ang mga eroplano at mga kanyon ng mga papet nilang pwersa ay wala ring silbi. Gayunman, epektibong magagamit ng kaaway sa taktika ang mga *night vision goggles*, *cell-phone*, *tracker*, *GPS gadget*, *kevlar helmet*, *armor vest* at ang mga katulad nito. Mayroon din tayo ng ilan sa mga ito at may iba pa tayong mga paraan para labanan ang kaaway. Subalit ang pinakamabisang hakbang laban sa mga ito ay ang walang humpay na pagpapalaki sa ating baseng masa at paglulunsad ng mga opensiba laban sa kaaway sa madalas na kakayanin. Sa gayon, makukuha natin ang bitbiting mga kagamitan ng kaaway at iba pa.

Dapat nating lapatan ng materyalistang diyalektika ang paglaban sa kaaway. Ang kaaway ay hindi kailanman solido at dimapaghahati. Pinaghihiwa-hiwalay sila ng pulu-pulong katangian ng ating bayan at ng mahirap na tereyn, ng mga antas ng kumand, ng erya ng pagkakapakat at ng yunit o tim na pinagkakatalagahan. Dapat suriing mabuti ng BHB ang eksaktong dispusisyon ng kaaway na pwersa upang tuklasin ang mahihinang bahagi nito o lumikha ng mga oportunidad para sa mabisang opensiba. Kapag ang

isang matigas na bahagi ng kaaway ay tila di matitinag, ang BHB ay kailangang mag-ipon ng datos-paniktik at pag-aralan ang mabisang anyo ng opensiba.

Banat na banat ang mga san-datahang pwersa ng GRP. Limampu't limang porsyento (53%) nito ay nakapakat sa Mindanao kung saan kumikilos ang BHB at ng Bangsa Moro Islamic Liberation Army. Tatlung porsyento (30%) ay nasa Luzon at 17% ay nasa Visayas. Iisang batalyong pangkombat na may 350 hanggang 400 katao ang sumasaklaw sa abereyds na dalawang prubinsya sa Luzon; isang batalyon sa aberyeds na isang prubinsya sa Visayas; at isang batalyon sa abereyds na 182 baryo sa Mindanao (pinakamasinsing pakat). Kahit mayroon itong mga yunit na pangmalayuan at pangkombat, ang mga pwersa ng pulisya ay hindi sapat para makontrol ang mga lokal na komunidad. Ginagamit na pandagdag sa Philippine Army ang CAFGU, CAV at iba pang pwersang paramilitar pero ang mga ito ang pinakabulnerable sa pagdidisarma ng BHB kung mahusay na nagagawa ng mga rebolusyonaryo ang kinakailangang gawaing pampulitika at mahigpit na pagsubaybay.

Kailanma't naisin ay makapaglulunsad ang BHB ng mga taktikal na opensiba sa alinmang mahinang bahagi ng mga pwersang militar, pulis at paramilitar. Mababa ang moral ng mga pwersang ito dahil pinaglilingkod sila sa interes ng mga imperyalista at lokal na naghaharing uri. Kinamumuhian sila ng malawak na masa ng sambayanan dahil inagaw nila ang mga pondo para sa mga serbisyong publiko (edukasyon, kalusugan, pabahay at iba pa) at dahil sa laganap na korapsyon sa paggastos ng mga pondo

para sa militar, pulis at paniktik. Ang karaniwang mga tauhan ng mga pwersang militar, pulis at paramilitar ay namumuhi sa korapsyon sa hanay ng mga upisyal. Karaniwan silang nadadaya sa kanilang mga batayang rasyon at iba pang benepisyo. Maging ang mga kagamitang militar ay nakararating sa *black market* (iligal na pamilihan).

Naglulunsad ang BHB ng mga batayang opensibong operasyon upang lipulin ang mga pwersa ng kaaway at agawin ang kanilang armas. Dapat tayong magpakahusay sa ganitong mga operasyon dahil ito ang tanging paraan para madurog ang kapangyarihan ng kaaway at mapasaatin ang armadong lakas nito. Kaalinsabay, dapat nating pag-aralan kung paano sa pagwawatak-watakin ang mga pwersa ng kaaway. Dapat nating tratuhin nang may kaluwagan ang mga bihag alinsunod sa Geneva Conventions at Protocol I at ipakita na mahusay nating tinatrato ang mga sumusuko o mga nawawalan ng kapasidad na lumaban sa proseso ng kombat.

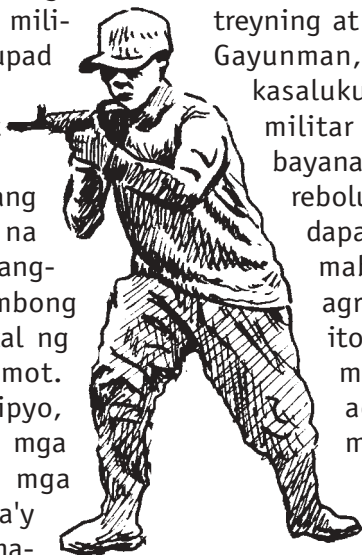
Dapat tayong maglunsad ng mga espesyal na opensibong operasyon upang bulabugin ang mga operasyong militar ng kaaway, ipatupad ang mga rebolusyonaryong batas at patakaran at arestuhin o nyutralisahin ang pinakamasasahol na lumalabag sa karapatangtao, mga mandarambong at mga mangangalakal ng bawal na gamot. Alinsunod sa prinsipyo, inaaresto natin ang mga pinakapusakal na mga kriminal para sila'y maimbestigahan at ma-

litis. Ginagamitan lamang natin sila ng armadong dahas kapag sila'y armado at mapanganib at kailangang tiyakin ang kaligtasan ng ating mga tim na tagaaresto.

Laban sa interbensyon at agresyon ng US

Pinag-iibayo ng US ang interbensyong militar at mga opensibong operasyon nito sa Pilipinas. Ultimong layunin nito ang pangmatagalang pagtatalaga ng mga tropa nito at muling pagtatatag ng mga base militar nito sa Pilipinas para sindakin at "pigilin" ang ibang mga bayan sa East Asia. Sa ngayon ay ipinapakat ang mga pwersang pangkombat ng US sa larangan ng digma at naghahamon ng laban sa BHB. Dapat nating balaan ang US na tigilan nito ang pagpapakat ng mga pwersang militar nito at ang paglapastangan sa pambansang soberanya ng sambayanang Pilipino at teritoryal na integridad ng Pilipinas.

Alinsunod sa internasyunal na batas, ang katangian ng gera sa pagitan ng GRP at ng rebolusyonaryong gubyernong bayan (na kinakatawan ng NDFP) ay isang gera sibil kahit pa ang GRP ay labis na nakasalig sa indoktrinasyon, treyning at kagamitan mula sa US. Gayunman, sa harap ng kasalukuyang interbensyong militar ng US, ang sambayanang Pilipino at lahat ng rebolusyonaryong pwersa ay dapat maging handang lumaban sa isang gerang agresyon ng US gaano man ito kaasaklaw at kailanman ito maganap. Ang agresyon ay maaaring mangyari anumang oras na mag-isang akalain ng US na madali nitong malilipol ang

BHB o magpasya itong wala nang kakayahan ang mga papet na armadong pwersa na panatilihin ang lokal na naghaharing sistema.

Ang paglaban at pagdaig sa gerang agresyon ng US ay mangangahulugan ng pagbibigay-hustisya sa 1.5 milyong Pilipinong pinaslang ng mga imperyalistang US sapul nang magsimula ang Digmaang Pilipino-Amerikano noong 1899 hanggang sa katapusan ng kampanyang pasipikasyon noong 1913, pagkakamit ng tagumpay ng bagong demokratikong rebolusyon at pag-aambag sa rebolusyonaryong pakikibaka ng sangkatauhan laban sa imperyalismo at para sa pambansang kalayaan,

demokrasya, sosyalismo at pandaigdigang kapayapaan.

Sa kahuli-hulihan, ang imperyalismong US ang pinakabrutal na tagapagtanggol ng lokal na naghaharing sistema ng malalaking kumprador at panginoong maylupa. Dapat nating gawing inutil ang imperyalismong US sa pamamagitan ng paggapi sa mga reaksiyunaryong papet nito sa gera sibil o paggapi sa gerang agresyon na malamang na ilunsad ng imperyalismong US. Dapat tayong maghanda para sa pinakamasahol na posibilidad para makaasa sa pinakamainam.

Ang paglaganap at pag-igting ng mga rebolusyonaryong pakikiba-

ka ng mamamayan laban sa imperyalismong US sa pandaigdigang saklaw ay maaaring pumawi o makabawas sa kakayahan ng US na maglunsad ng agresyon laban sa mamamayang Pilipino. Dapat tayong kumilos kaagapay ng samayanang ng daigdig. Dapat nating iambag ang abot ng ating makakaya sa pandaigdigang anti-imperyalistang pakikibaka. Sa gayon, maaasahan din natin ang pinakamahusay na ambag mula sa mga rebolusyonaryong pakikibaka ng ibang mga bayan. Dapat palayain sa salot ang sangkatauhan upang maitayo ang isang bago at mas mabuting mundo na may higit na kalayaan at lahatang-panig na kaunlaran. **AB**